

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 10Cb/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612204005
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1612204005.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci žalobcu: KoRuX, s.r.o., so sídlom Bartókova 3, 943 01 Štúrovo, IČO: 44 663 072, zastúpený Z., proti žalovanému: U. zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA A., o vydanie veci z komisionárskej zmluvy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 05.04.2012 doručenu súdu dňa 10.04.2012 domáhal voči žalovanému vydania vecí z komisionárskej zmluvy, ako aj náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným dňa 24.07.2009 komisionársku zmluvu na komisionálny predaj uterákov s vyšitým monogramom, menom, zverokruhovým znakom. Ďalej žalobca dodal žalovanému stojany, na ktorých mal predmet zmluvy umiestniť. V zmluve sa strany dohodli, že žalobca poskytne žalovanému preddavok, a to 60 kusov malých stojanov a 6.000 kusov uterákov hodnote 7.500 €, ktoré mali byť zúčtované najneskôr dňa 31.12.2009, zúčtovanie sa neuskutočnilo. V zmluve bola dohodnutá dodacia cena, za ktorú komisionár predmet zmluvy preberal. Podľa čl. III zmluvy každú ďalšiu dodávku predmetov zmluvy je komisionár povinný komitentovi uhradiť pri prevzatí v dohodnutej dodacej cene. Žalobca dodal ďalšie predmety zmluvy, a to 10 malých stojanov a 1.000 uterákov dňa 31.01.2010, 25 šesťhranných stojanov a 5.010 uterákov dňa 17.03.2010, 11 šesťhranných stojanov a 1.254 uterákov dňa 06.04.2010, 10 šesťhranných stojanov a 2.352 uterákov dňa 19.05.2010. Nakoľko žalovaný tovar neodberal v požadovanom množstve, žalobca s ním rokoval ďalšom postupe, aby dodané predmety vydal alebo vyhotovil vyúčtovanie. Žalobca je toho názoru, že žalovaný porušil čl. III ods. 5 zmluvy, keď za dodaný predmet zmluvy neuhradil dohodnutú cenu, na základe čoho v zmysle čl. X vypovedal zmluvu dňa 28.11.2011 a žiadal, aby žalovaný do troch dní od uplynutia výpovednej lehoty vydal všetky predmety, ktoré mu odovzdal, alebo ich vyúčtoval.

2. Žalobca sa preto vo veci samej domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi 70 kusov malých stojanov, 46 kusov šesťhranných stojanov a 15.616 kusov uterákov s vyšitým monogramom, menom. Zmenou žaloby doručenu súdu 29.01.2015, ktorú súd uznesením č.k. 10Cb/31/2013-148 zo dňa 17.03.2013 pripustil, žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať 70 kusov malých stojanov o rozmere 190 cm x 50 cm bielej železnej konštrukcie, 46 kusov šesťhranných stojanov o rozmere 194 cm x 87,5 cm a 15.616 kusov osušiek o rozmere 70 cm x 140 cm s vyšitým nápisom (č.l. 145 spisu).

3. Súd vo veci rozhodol podľa § 174b ods. 4 zák.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok rozkazom na plnenie č.k. 10Cb/31/2012-20 zo dňa 13.07.2012, ktorým návrhu vyhovel (č.l. 20 spisu). Proti rozkazu na plnenie podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Uviedol, že nespochybňuje, že medzi stranami prišlo k uzavretiu Komisionárskej zmluvy dňa 24.07.2009, avšak nárok na vydanie vecí uvedených v petíte v celom rozsahu neuznáva. Žalobca v žalobe uviedol, že vypovedal zmluvu dňa 28.11.2011 podľa článku X. veta druhá komisionárskej zmluvy. Zmluvu môže vypovedať ktorákoľvek zmluvná strana pri závažnom porušení dohodnutých zmluvných podmienok, žiadna zo zmluvných strán nebola oprávnená zmluvu ukončiť výpoveďou bez uvedenia dôvodu. Zmluva neobsahovala žiadne zmluvné dojednanie, nesplnenie ktorých povinností by sa považovalo za závažné porušenie zmluvných podmienok, preto bolo možné analogicky postupovať podľa § 346 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalovaný považuje výpoveď za neplatnú, nakoľko žalobca neuviedol žiaden dôvod výpovede, a teda ani žiadne závažné porušenie dohodnutých zmluvných podmienok zo strany žalovaného. Žalovaný sa žiadneho porušenia zmluvných povinností ani nedopustil, naopak, žalobca od polovice roku 2011 odmietal dodávať dohodnutý tovar v takých termínoch a množstvách, ako v predchádzajúcom období. Listom zo dňa 05.03.2012 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil žalobcovi, že jeho písomnú výpoveď zo dňa 28.11.2011 považuje za neplatnú. Žalovaný považuje zmluvu za platnú a akýkoľvek nárok na vydanie vecí z komisionárskej zmluvy za neoprávnené uplatňovaný. Žalovaný tiež sporuje tvrdenie žalobcu, že porušil čl. III. zmluvy ods. 5 zmluvy, keď za dodaný predmet zmluvy neuhradil dohodnutú cenu. Tvrdenia, že žalovaný neuhradil cenu za dodaný tovar (osušky) tiež nie sú pravdivé, žalovaný aj keď s omeškaním, vyplatil žalobcovi nasledovné peňažné čiastky v zmysle Protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj: dňa 01.02.2011 čiastku 650 € za stojany a 3.400 € za osušky (1.000 kusov) prevzatých dňa 01.01.2010, dňa 02.08.2010 sumu 13.000 €, dňa 13.09.2010 sumu 19.000 €, dňa 20.09.2010 sumu 6.000 €, dňa 27.09.2010 sumu 8.500 € a dňa 29.11.2010 sumu 4.000 €. Zo žiadneho ustanovenia komisionárskej zmluvy nevyplýva povinnosť žalovaného odoberať tovar v požadovanom množstve, preto nebol ani dôvod na rokovanie strán o ďalšom postupe a o tom, aby dodané predmety žalovaný vydal alebo vyhotovil vyúčtovanie. Žalovaný tiež namietá nejasnosť žaloby, keď nie je zrejmé, čoho sa žalobca konkrétne domáha vydať: 70 kusov malých stojanov, 46 kusov šesťhranných stojanov a 15.616 kusov uterákov s vyšitým monogramom, menom, žaloba je nejasná a nešpecifikovaná opis huteľných vecí ako „malý stojan, šesťhranný stojan a uterák s vyšitým monogramom, menom“ nie je pre uplatňovanie nároku dostačujúci, neobsahuje špecifikáciu tvaru, veľkosti, farby, kvality materiálu, značku, prípadne iné špecifické označenie tovaru, na základe ktorých je možné identifikovať predmety, ktoré má žalovaný vydať. Žalovaný uvádza, že na základe písomného Protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj žiadne uteráky od žalobcu neprevzal, predmetom odovzdania boli bližšie nešpecifikované osušky s nápisom (č.l. 34-36 spisu).

4. K podanému odporu sa žalobca vyjadril podaním doručeným súdu dňa 19.09.2012, v ktorom uviedol, že podľa § 579 ods. 2 Obchodného zákonníka komisionár je povinný podávať komitentovi správy o zariadení záležitosti spôsobom určeným v zmluve, inak na výzvu komitenta. Žalobca vyzýval žalovaného, aby vypracoval vyúčtovanie v zmysle zmluvy, nakoľko už dlhšiu dobu neobjednával predmet komisionárskej zmluvy. Žalovaný nesplnil ani ďalšiu povinnosť podľa § 584 ods. 1 Obchodného zákonníka, po zariadení záležitosti nepodal žalobcovi správu a nevykonal vyúčtovanie. Žalovaný konal aj v rozpore s čl. III. ods. 3 a ods. 4 komisionárskej zmluvy, komisionár je povinný poskytnúť komitentovi preddavok na dodávku prvého tovaru a každú ďalšiu dodávku tovaru je povinný uhradiť komitentovi pri prevzatí. Túto skutočnosť okrem protokolu o prevzatí tovaru, ktorý je súčasťou zmluvy obsahuje aj potvrdenie o tom, že komitent svoju povinnosť splnil a odovzdal prvú dodávku v množstve 60 propagačných stojanov a 6.000 osušiek s nápisom, potvrdil aj sám žalovaný v odpore a v jeho prílohách, keďže z priloženého dodacieho listu potvrdenky, hotovostnej faktúry zo dňa 01.02.2010 vyplýva, že ďalšiu dodávku neuhradil, ale prebral do protokolu na komisionálny predaj 10 kusov propagačných stojanov a 1.000 osušiek s nápisom. Žalobca preto dňa 28.11.2011 vypovedal komisionársku zmluvu a výpoveď považuje za platnú. Výdavkové pokladničné doklady, ktoré sú prílohou odporu žalobca nepopiera, nakoľko naďalej dodával tovar žalovanému, tento tovar žalovaný uhradil pri prevzatí tovaru. V protokole o prevzatí na komisionálny predaj sú uvedené iba položky, ktoré žalovaný neuhradil pri ich prevzatí, nevydal a nevyúčtoval (č.l. 48-49 spisu).

5. Pred prejednaním veci v merite v rámci zmierovacieho konania na pojednávaní dňa 07.11.2012 právny zástupca žalobcu naopak namietal hodnovernosť výdavkových dokladov predložených žalovaným z dôvodu, že neobsahujú podpis konateľa ani spoločníka, obsahujú iba údaj o tom, komu boli finančné prostriedky vyplatené, nie je správne meno spoločnosti, chýba pečiatka. Žalovaný na pojednávaní

predložil k nahliadnutiu a porovnaniu originály založených výdavkových dokladov (č.l. 52-53 spisu). Súd na pojednávaní dňa 27.03.2013 súd uložil stranám vykonať inventarizáciu a spárovanie a porovnanie účtovných dokladov v lehote 2 mesiace (č.l. 78 -79 spisu).

6. Žalovaný podaním zo dňa 12.06.2012 oznámil súdu, že v rámci mimosúdnych rokovaní po porovnaní dokladov (dodacích listov, dokladov o úhrade za rok 2010) a vykonaní inventarizácie dospeli strany k záveru, že nedisponujú rovnakými dokladmi a v niektorých dodacích listoch neboli zhodné údaje. Právni zástupcovia sa zhodli, že ďalšia kontrola dokladov by nevedla k relevantnému záveru, t.j. či žaloba na vydanie veci z komisionárskej zmluvy je oprávnená alebo nie. Žalovaný navrhuje, aby sa súd z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania vysporiadal s otázkou platnosti výpovede zo dňa 28.11.2011, ktorú namieta s poukazom na článok X. veta druhá, Komisionárskej zmluvy zo dňa 24.07.2009, keď výpoveď neobsahuje žiadny dôvod, a preto ju žalovaný považuje za neplatnú (č.l. 90-91 spisu).

7. Žalobca v podaní zo dňa 20.06.2013 uviedol, že zo zatiaľ dostupných dokladov dodal žalovanému počas obchodného styku tovar v hodnote cca 498.096,60 €, žalovaný napriek svojim tvrdeniam nevie preukázať úhradu za tovar za rok 2010 v sume cca 145.000 €. Tovar určený na komisionálny predaj je uvedený v protokole. Žalobca naďalej tvrdí, že sporným ostávajú iba položky, ktoré sú uvedené na protokole o prevzatí tovaru na komisionálny predaj.

8. Žalovaný v podaní zo dňa 04.07.2013 namieta interpretáciu inventarizácie žalobcom a tvrdenie žalobcu, z dostupných dokladov bolo zistené, že dodanie tvaru v hodnote cca 498.096,60 €, nakoľko týmito dostupnými dokladmi boli poväčšine rukou písané poznámky na papieri pani E., spoločníčky žalobcu, podľa jej tvrdenia ide o množstva tovaru vyrobené pre žalovaného, avšak tieto údaje vôbec nepreukazujú dodanie tovaru žalovanému, navyše žalobcovi chýbali údaje evidencie za posledné dva mesiace roku 2011. Predložené poznámky považuje za irelevantné, dokladom sú dodacie listy a doklady o úhradách a ich porovnanie. Ako uviedol žalobca, tovar z bežného obchodného styku bol uhrádzaný pri jeho preberaní a podľa žalobcu nie je uhradený tovar, ktorý je uvedený v protokole o prevzatí tovaru na komisionálny predaj. Keby tovar v takej hodnote nebol zo strany žalovaného uhradený sumou 145.000 €, žalobca by si tento nárok dávno vymáhal súdnou cestou. Žalobca nevie riadne preukázať už len tú skutočnosť, v akom množstve a hodnote dodal žalovanému tovar. Doklady o úhrade predložené žalovaným preukazujú postupné úhrady tovaru pochádzajúceho z protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj, to, že si žalobca úhrady riadne nezaevidoval, nemôže byť na ťarchu žalovaného (č. l. 105-106 spisu).

9. Žalobca navrhol podaním doručeným dňa 12.03.2015 vykonanie dokazovania ustanovením znalca z odboru ekonómia a manažment a navrhol, aby mu súd uložil nasledovné otázky: 1. či je možné z predložených listinných dôkazov jednoznačne tvrdiť, že žalovaný uhradil všetky záväzky, ktoré mal z komisionárskej zmluvy zo dňa 24.07.2009, 2. či sú príjmové pokladničné doklady predložené žalovaným, ako dôkaz o úhrade svojich záväzkov z komisionárskej zmluvy zo dňa 24.07.2009 v totožnej výške, ako je samotný záväzok žalovaného voči žalobcovi, 3. v prípade ak žalovaný mal uhradiť svoje záväzky z komisionárskej zmluvy zo dňa 24.07.2009, či nemal byť o tom vyhotovený nejaký záznam, potvrdený žalobcom.

10. Vo veci samej Okresný súd Malacky rozhodol rozsudkom zo dňa 11.05.2015 č.k. 10Cb/31/2012-163, ktorým žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že predloženú zmluvu vyhodnotil ako zmiešanú zmluvu, v časti plnenia obsahuje prvky zmluvy komisionárskej (teda v časti dodania tovaru na komisionálny predaj, ktorý je uvedený v Protokole o prevzatí tovaru na komisionálny predaj) a v časti plnenia obsahuje prvky zmluvy kúpnej (ďalší tovar dodaný na základe objednávok, ktorý má byť uhradený pri prevzatí, § 409 a nasl. Obchodného zákonníka). Veci, ktorých vydania sa žalobca domáha z titulu prevzatia na komisionársky predaj, boli uvedené Protokole o prevzatí tovaru na komisionálny predaj a podľa žalobcu mu právo na ich vydanie vzniklo z dôvodu výpovede komisionárskej zmluvy zo dňa 28.11.2011 v zmysle čl. X. ods. 3. Veci, ktorých vydania sa žalobca domáha neboli v konaní dostatočne individualizované, neboli identifikované tak, aby boli nezameniteľné s inými vecami rovnakého druhu, aby tieto súd mohol prevziať do rozsudku a rozhodnutie bolo vykonateľné. Žalovaný tvrdil, a aj preukazoval účtovnými dokladmi, že cenu žalobcovi zaplatil, a teda je možné ustáliť, že v rámci komisionálneho predaja boli scudzené tretím osobám. Žalobca primárne nepreukázal platnosť výpovede s ohľadom na zmluvou účastníkmi vymienenú dôvodnosť, pričom pri neexistencii konkretizácie výpovedného dôvodu v zmluve súd posudzoval dôvody výpovede analogicky podľa ustanovení §

345 a 346 Obchodného zákonníka. Žalobca síce tvrdil, že eviduje pohľadávku voči žalovanému vo výške cca 145.000 € za dodaný tovar, avšak nepreukázal existenciu pohľadávky, najmä že ide o pohľadávku, ktorá mala vzniknúť neuhradením ceny práve za tovar, ktorý bol prevzatý na komisionálny predaj podľa protokolu, a nie za tovar dodaný v rámci bežného obchodného styku. Nakoľko nebolo preukázané, že došlo k platnému ukončeniu komisionárskej zmluvy, zmluvný vzťah dohodnutý na dobu neurčitú naďalej trvá, žalovanému ani nevznikli povinnosti predpokladané čl. X. zmluvy. Súd žalobcom navrhnuté nevykonával dokazovanie znalcom za účelom inventarizácie, nakoľko predmetom konania nie je zaplatenie pohľadávky z titulu vyúčtovania, ani zaplatenie ceny za tovar z bežného obchodného styku, ktorý paralelne medzi účastníkmi prebiehal, ale vydanie hnutelných vecí, pre rozhodnutie v merite veci by vykonanie takého dokazovania bolo nevhodné a tiež žalobcom navrhnuté otázky, ktoré by mal znalec zodpovedať, sú otázky právne, ktorých zodpovedanie nepodlieha odbornému posúdeniu znalcom. Rovnako nevykonával navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkyne Z. o prevzatí vecí na komisionálny predaj žalovaný, nakoľko skutočnosť odovzdania a prevzatia vecí uvedených v protokole nebola medzi účastníkmi sporná.

11. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 1Cob/264/2015-190 zo dňa 19.01.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom konania boli druhovo určené veci, hromadne vyrábané osušky s určitými vyšíťmi znakmi a v určitej veľkosti, odvolací súd má za to, že tieto druhové veci nebolo možné identifikovať bližšie a keďže sa nejednalo o veci individuálne, špecifikácia bola dostačujúca. Odvolací súd sa tiež nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neplatnosti právneho úkonu výpovede žalobcu zo zmluvy. Súd prvej inštancie nesprávne použil na tento prípad ustanovenia § 345 a § 346 ObZ, ktorý upravuje inštitút odstúpenia a nie výpovede. Vzhľadom na to, že si sporové strany možnosť výpovede zo zmluvy upravili značne neurčito, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné pri pochybnostiach aplikovať zákonné ustanovenie, ktoré je dostupné v rámci úpravy komisionárskej zmluvy v Obchodnom zákonníku. V súlade s § 589 ObZ, na komisionársku zmluvu sú aplikovateľné ustanovenia upravujúce výpoveď z mandátnej zmluvy, teda ustanovenia § 574 a § 575 ObZ. Súd teda nesprávne zvolil posúdenie výpovede paradoxne cez všeobecnú úpravu odstúpenia od zmluvy §§ 345 a 346 ObZ, pri skúmaní, či tvrdené porušenie zmluvy bolo podstatné alebo nie. Ďalší pohľad na ukončenie zmluvy sporových strán je ten, že inštitút, ktorý si sporové strany nazvali výpoveďou, je z hľadiska obsahu skôr inštitútom odstúpenia od zmluvy, keďže sa viaže na porušenie zmluvy. Režim odstúpenia od zmluvy, ktorý súd prvej inštancie nazýval výpoveďou, sa viaže na porušenie povinnosti. Pokiaľ teda súd mal za to, že právny úkon ukončenia zmluvného vzťahu nebol platný, teda že boli dodržané všetky zmluvné povinnosti žalovaným, mal k tomuto záveru vykonať príslušné dokazovanie, aby tento názor bol presvedčivý. Súd prvej inštancie nemal dostatok dôkazov na to, aby posúdil skončenie zmluvy pozitívne ani negatívne. Vzhľadom na zmätočnosť dokladov, ktoré predložili obe sporové strany, bolo úlohou súdu s týmito dôkazmi sa vysporiadať, aj prostredníctvom znaleckého dokazovania. Žalovaný síce súdu predložil výdavkové doklady, ale tieto neboli spárovaťelné s vecami, ktoré žalobca žiadal vydať. Nedalo sa len na základe výdavkového dokladu, v ktorom nie je žiadna špecifikácia k objednávke alebo dodaniu, rozhodnúť o tom, že išlo práve o platbu za komisionálny predaj. V konaní nebolo vôbec vyriešené, či sa požadované hnutelné veci stále nachádzajú u žalovaného, čo je podstatnou otázkou pri žalobe o vydanie vecí, pokiaľ totiž žalovaný uviedol, že tieto veci vyúčtoval, bolo by logické očakávať, že si ich nenechal pre seba, ale ich ďalej zobchodoval. Súd teda mal skúmať aj to, či veci vôbec sú v dispozícii žalovaného. Z uvedených dôvodov bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP, úlohou súdu prvej inštancie po vrátení vecí, bude doplniť dokazovanie tak, aby bolo možné prijať k právnomu úkonu ukončenia zmluvného vzťahu žalobcom spoľahlivý záver, z ktorého sa následne odvíjajú práva a povinnosti platne alebo neplatne ukončeného zmluvného vzťahu.

12. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Podľa čl. 12 Základných princípov CSP na prejednanie vecí sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

14. Súd prvej inštancie sa opätovne oboznámil s obsahom spisu, ako aj obsahom Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/264/2015-190 zo dňa 19.01.2017, na prejednanie vecí a doplnenie dokazovania nariadil pojednávanie na termín 20.09.2017. Žalobca podaním zo dňa 01.08.2017 žiadal

pojednávaniu odročiť na iný termín z dôvodu dovolenky právneho zástupcu v termíne 07.08.2017 - 24.09.2017. Súd žiadosti vyhovel a nariadil pojednávanie na termín 16.10.2017. Žalobca žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s pojednávaním vo veci 4T/128/2016, ktorý termín vzal na vedomie na pojednávaní dňa 07.08.2017. Neušlo pozornosti súdu, že v termíne od 07.08.2017 mal právny zástupca žalobcu čerpať dovolenku, ako vyplýva z jeho žiadosti o odročenie pojednávania v súdnej veci zo dňa 01.08.2017. Súd nariadil nový termín pojednávania dňa 22.11.2017, v predvolaní na pojednávanie poučil právneho zástupcu žalobcu, že kolízia pojednávania nie je akceptovateľným predpokladom uznania dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania a vyzval ho s poukazom na § 183 ods. 2 CSP, aby sa na ďalšom pojednávaní dal v prípade prekážky zastúpiť iným advokátom, nakoľko advokát súdu nepreukázal, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na jeho osobnom zastúpení. Právny zástupca žalobcu požiadal aj o odročenie aj tohto pojednávania z dôvodu PN, súd žiadosť akceptoval a nariadil pojednávanie na termín 07.02.2018.

15. Na termín pojednávania dňa 07.02.2018 ani do jeho odročenia sa právny zástupca žalobcu nedostavil, telefonicky súdu oznámil meškanie na pojednávanie z dôvodu nepriaznivej dopravnej situácie. Súd pojednávanie odročil na termín 11.04.2018 s tým, že uznesením uložil stranám sporu, aby v lehote 10 dní označili alebo predložili súdu dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení a poučil ich, že po márnom uplynutí súdom stanovenej lehoty nemusí na neskôr predložené dôkazné návrhy prihliadať. Nakoľko ide o uznesenie, ktorým sa stranám v konaní ukladá povinnosť súd vyhotovil uznesenie písomne a doručil ho stranám sporu (§ 235 ods. 2 CSP). Žalobca prevzal uznesenie cestou právneho zástupcu dňa 25.02.2018, žalovaný cestou právneho zástupcu dňa 09.02.2018.

16. Žalobca ospravedlnil neúčast' aj na pojednávaní nariadenom na termín 11.04.2018 podaním doručeným súdu v deň pojednávania 11.04.2018. Zároveň uviedol, že trvá na vykonaní znaleckého dokazovania a doručil súdu otázky na znalca. Žalobca v podaní neuviedol ďalšie skutkové tvrdenia a nenavrhol vykonať iné dokazovanie.

17. Žalovaný doručil súdu návrh otázok pre účely znaleckého dokazovania podaním doručeným 02.05.2018.

18. Súd Uznesením č.k. 10Cb/312012-258 zo dňa 31.05.2018 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru Ekonomia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a pre toto konanie ustanovil znalca z príslušného odboru, zapísaného v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti SR a uložil mu odpovedať na stranami navrhnuté otázky s tým, že znenie otázok navrhnutých stranami formuloval s ohľadom na účel posudku, predmet sporu, ako aj neprijateľnosť navádzania znalca v obsahu otázky na vyvodenie právnych záverov zo skutkových okolností, ktoré by mali byť znalcom ustálené pri výkone znaleckého úkonu. Podľa § 253 ods. 2 CSP rozhodol o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na vykonanie dôkazu, nakoľko preddavková povinnosť zaťažuje vždy tú sporovú stranu, ktorá navrhla vykonanie príslušného dôkazu. Zároveň žalobcu v uznesení poučil, že ak strana preddavok v určenej lehote nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

19. Uznesenie č.k. 10Cb/31/2012-258 zo dňa 31.05.2018 bolo žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu doručené 14.06.2018, súd doručoval uznesenie spolu s príkazom na úhradu písomnosť aj žalobcovi s poukazom na § 110 ods. 1 veta druhá CSP (písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci). Žalobca preddavok na trovy ním navrhnutého dôkazu nezložil, a to ani dodatočne. Z uvedeného dôvodu súd podľa § 253 ods. 3 CSP rozhodol, že navrhnutý dôkaz nevykoná a Uznesenie Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/31/2012 zo dňa 31.05.2018, ktorým bolo znalecké dokazovanie nariadené a ustanovený znalec Uznesením č.k. 10Cb/31/2012-277 zo dňa 05.09.2018 zrušil a vo veci na nariadil pojednávanie na termín 29.10.2018.

20. Žalobca opätovne požiadal aj o odročenie tohto termínu pojednávania z dôvodu PN právneho zástupcu. Súd preto nariadil pojednávanie na termín 10.12.2018, na ktoré riadne predvolal strany. V predvolaní vyzval právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 183 ods. 2 CSP, aby sa na ďalšom pojednávaní dal v prípade prekážky zastúpiť iným advokátom. Predvolanie na pojednávanie na termín 10.12.2018 právny zástupca žalobcu prevzal 05.11.2018, na pojednávanie sa nedostavil, v nedeľu dňa 09.12.2018 doručil súdu e-mailom bez zaručeného elektronického podpisu a bez príloh správu, že sa pojednávania nezúčastní z dôvodu iného nešpecifikovaného úkonu na Okresnom súde Nové Zámky, nespĺnomocnil substitučne na zastupovanie žalobcu na pojednávaní iného advokáta, ani nežiadal o

odročenie pojednávania. Zároveň uviedol, že trvá na vykonaní znaleckého dokazovania v zmysle zrušeného Uznesenia Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/31/2012 zo dňa 31.05.2018, uviedol, že žalobca nezložil preddavok na trovy dôkazu z dôvodu, že spoločnosť sa nachádza v likvidácii, štatutári podnikajú v zahraničí a nakontaktovať žalobcu bolo náročné. V správe právny zástupca žalobcu tvrdí, že mu štatutári žalobcu po vydaní uznesenia zložili finančné prostriedky na úhradu preddavku do advokátskej úschovy, preto žiada, aby bol žalobcom navrhnutý dôkaz opätovne pripustený a takýto dôkaz je potrebné vykonať v zmysle Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/264/2015.

21. Podľa § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

22. Žalobcom uvedený dôvod neúčasti na pojednávaní vo veci dňa 10.12.2018 (iný nešpecifikovaný úkon na Okresnom súde Nové Zámky), nie je možné posúdiť ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, preto súd s poukazom na § 180 veta druhá CSP rozhodol, že bude konať v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

23. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

24. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

25. Podľa § 181 ods. 3 CSP v konaní sa postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní.

26. Podľa § 181 ods. 4 CSP, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a 154 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>.

27. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

28. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Podľa § 153 ods. 3 CSP Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

30. Podľa § 154 prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

31. S ohľadom na zásadu procesnej ekonómie a hospodárnosť konania ako aj postup žalobcu v konaní, keď sa nezúčastnil žiadneho z nariadených pojednávania, súd uložil obom stranám sporu uznesením zo dňa 07.02.2018 (č.l. 254) lehotu na splnenie povinnosti označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení 10 dní, pričom ich poučil, že v prípade, že v súdom stanovenej lehote táto povinnosť nebude splnená, po jej márnom uplynutí nemusí súd na dodatočne označené alebo predložené dôkazné návrhy prihliadať. S ohľadom na skutočnosť, že ide o konanie začaté do nadobudnutia účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z., uložil povinnosť v zmysle sudcovskej koncentracie konania obom stranám sporu. Žalobca prevzal uznesenie cestou právneho zástupcu dňa 25.02.2018, v súdom stanovenej lehote

neoznačil žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania v konaní. S ohľadom na to, že žalobca navrhol dokazovanie znalcom, súd doplnil dokazovanie aj s poukazom na právny názor vyslovený v Uznesení Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/264/2015-190 zo dňa 19.01.2017 a ustanovil vo veci znalca, zároveň uložil žalobcovi povinnosť zložiť na trovy dôkazu preddavok. Žalobca ani túto povinnosť uloženú súdom v určenej lehote nesplnil, preto súd rozhodol, že žalobcom navrhnutý dôkaz nevykoná. Súd skutočnosti uvedené právnym zástupcom žalobcu v e-mailovej správe zo dňa 09.12.2018, že žalobca nezložil preddavok na trovy dôkazu z dôvodu, že spoločnosť sa nachádza v likvidácii, štatutári podnikajú v zahraničí a nakontaktovať žalobcu bolo náročné, považuje za irelevantné. Rozhodnutie súdu o preddavkovej povinnosti bolo súdom riadne doručené a žalobca mal dostatok času na splnenie povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu. Žalobca je právnickou osobou, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť na území SR, so sídlom na území SR a námietky nedodržania lehoty určenej súdom z dôvodu ďalšieho podnikania jeho štatutárov v zahraničí, sú vo vzťahu k zmeškaniu lehoty irelevantné. Napokon je potrebné uviesť, že žalobca ani nepožiadal o predĺženie lehoty na splnenie povinnosti. Tvrdenie, že štatutári žalobcu po vydaní uznesenia zložili finančné prostriedky na úhradu preddavku právnemu zástupcovi žalobcu do jeho advokátskej úschovy je rovnako irelevantné, nakoľko platobným miestom pre splnenie preddavkovej povinnosti je súd. Navyiac tvrdenie, že bola údajne suma preddavku zložená do advokátskej úschovy nebolo ničím preukázané. Súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mal opätovne o dôkaze rozhodnúť a dôkaz vykonať.

32. Podľa názoru súdu prvej inštancie neobstojí ani argumentácia žalobcu, že takýto dôkaz je potrebné vykonať v zmysle Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/264/2015. Podľa čl. 6 ods. 1 Základných princípov CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu, čo sa netýka súdnej veci). Podľa čl. 8 Základných princípov CSP sú strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podpretie tvrdení dôkazmi podľa pokynov súdu znamená aj splnenie procesnej povinnosti v súdom na to určených lehotách. Rovnakú povinnosť ukladá stranám aj čl. 10, podľa ktorého strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu, súd dohliada na riadny priebeh konania, určuje lehoty a ukladá potrebné opatrenia. Súd môže určiť záväzné procesné lehoty na niektoré procesné úkony. Súd prvej inštancie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu nariadil znalecké dokazovanie na základe návrhu žalobcu, teda splnil povinnosť uloženú odvolacím súdom a žalobca zavinil bez ospravedlniteľného dôvodu nesplnenie preddavkovej povinnosti, pričom o procesných následkoch bol súdom poučený. Právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu všeobecný súd nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesnoprávnymi predpismi upravujúcimi postupy v konaní. Ustanovenie § 253 ods. 3 CSP výslovne upravuje procesnú situáciu, ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, a to tak, že súd navrhnutý dôkaz nevykoná. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že postupoval v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, nariadil doplnenie dokazovania znalcom, toto dokazovanie nebolo možné vykonať len a výlučne z dôvodov na strane žalobcu, žalobcom prezentované dôvody nesplnenia preddavkovej povinnosti nie je možné považovať za ospravedlniteľné a napokon ani preukázané vo vzťahu k vôli žalobcu splniť preddavkovú povinnosť, a tieto majú v zmysle procesných predpisov za následok, že súd takýto dôkaz nevykoná.

33. Súd preto na základe vykonaného dokazovania vec posúdil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

34. Z Komisionárskej zmluvy súd zistil, že žalobca ako komitent a žalovaný ako komisionár uzavreli dňa 24.07.2009 podľa § 577 a nasl. komisionársku zmluvu, predmetom ktorej bol komisionársky predaj darčkových predmetov vo vlastníctve komitenta na území Slovenskej republiky a Španielska, a to stojan a darčkové predmety - uterák s vyšitým monogramom, menom, zverokruhovým znakom, ktoré poskytuje komisionárovi na predaj (čl I). Komisionár sa zaväzuje predmety opísané v čl. I. odpredávať vo svojich obchodných priestoroch alebo prostredníctvom svojich obchodných partnerov. Podľa čl. II. zmluvy komisionár sa zaväzuje predmety popísané v čl. I. umiestniť na stojane dodanom komitentom určenom výhradne pre tento druh tovaru (čl.I. 4 -7 spisu).

35. Z čl. II. zmluvy (Cena tovaru) súd zistil, že zmluvné strany sa dohodli na dodacej cene predmetov zmluvy vo výške 3,40 €/ks bez DPH na obdobie od podpisu zmluvy do 31.12.2010. Pre obdobie do 31.12.2010 sa zmluvné strany dohodli na odporúčenej cene 9,90 €/ks s DPH. Komitent si vyhradzuje právo na určenie odporúčenej výšky predajnej ceny počas celej doby účinnosti zmluvy.

36. Z čl. III. zmluvy vyplýva, že žalovaný ako komisionár bol povinný komitentovi poskytnúť preddavok na dodávku prvého tovaru vo výške 7.500 € za 60 ks stojanov a 600 ks uterákov s vyšitým monogramom, menom, zverokruhovým znakom, ktorý bude zúčtovaný najneskôr do 31.12.2009. Každú ďalšiu dodávku predmetov je komisionár povinný komitentovi uhradiť pri prevzatí v dohodnutej cene (č.l. 5 spisu).

37. Podľa čl. X. zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, vypovedať ju môže ktorákoľvek zo zmluvných strán, a to pri závažnom porušení dohodnutých zmluvných podmienok. Výpovedná lehota pre komitenta aj komisionára je rovnaká, a to 3 mesačná. Výpoveď môže byť daná ústne alebo písomne. Ústna výpoveď (osobne pri jednaní, telefonicky) musí byť najneskôr do 24 hodín daná aj v písomnej forme. Písomná výpoveď môže byť listom alebo elektronicky, príp. aj faxom. Výpoveď daná elektronicky alebo faxom musí byť najneskôr do 24 hodín daná aj písomne (č.l. 6 spisu).

38. Podľa čl. X. zmluvy v prípade výpovede zo strany komitenta, komisionár je povinný bezodkladne vydať všetky predmety, ktoré od komitenta prevzal a zúčtovať s ním, najneskôr do 3 dní od účinnosti výpovede (č.l. 6 spisu).

39. Z písomnosti žalobcu adresovanej žalovanému: Výpoveď komisionárskej zmluvy datovanej dňa 28.11.2011 súd zistil, že žalobca v zmysle čl. X. ods. 3 vypovedal komisionársku zmluvu a na základe čl. X ods. 3 vyzval žalovaného, aby bezodkladne vydal všetky predmety, ktoré od komitenta prevzal a zúčtoval s ním. V obsahu výpovede nie je uvedený dôvod (č.l. 9 spisu). Zo zhodného tvrdenia účastníkov súd ustálil, že výpoveď bola žalovanému doručená. Žalobca okamih doručenia výpovede súdu nedokladoval.

40. Z odpovede právneho zástupcu žalovaného zo dňa 05.03.2012 vyplýva, že žalovaný písomne oznámil, že výpoveď považuje za neplatnú z dôvodu rozporu so zmluvou (č.l. 38 spisu).

41. Z protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj súd zistil, že žalobca ako odovzdávajúci odovzdal a žalovaný ako preberajúci prevzal tovar: propagačný stojan a osušky s nápisom, a to: dňa 31.12.2009 60 ks stojan malý, 6.000 ks osuška s nápisom, dňa 31.01.2010 10 ks stojan malý, 1.000 ks osuška s nápisom, dňa 03.07.2010 25 ks stojan šesťhran, 5.010 ks osuška s nápisom, dňa 04.06.2010 11 ks stojan šesťhran, 1.254 ks osuška s nápisom, dňa 05.09.2010 10 ks stojan šesťhran, 2.352 ks osuška s nápisom (č.l. 9 spisu).

42. Z listiny Dodací list - Potvrdenka, hotovostná faktúra zo dňa 01.02.2010, súd zistil, že dodací list slúžil zároveň medzi účastníkmi ako hotovostná faktúra za odobraté množstvo predmetov na predaj, a to 650 € za stojan, 3.400 € za osušky za 1/10. Na faktúre je vyznačená poznámka zaplatené a nečitateľná šifra podpisu, kolónka na listine Potvrdenie o hotovostnej platbe je opatrená odtlačkom pečiatky žalobcu (č.l. 39 spisu).

43. Z výdavkových pokladničných dokladov zo dňa 02.08.2010 súd zistil, že žalovaný zaplatil žalobcovi 13.000 € za osušky a 13.09.2010 sumu 19.000 € (č.l. 40 spisu), zo dňa 27.09.2010 sumu 6.000 € a sumu 120.000 Ft. a dňa 27.09.2010 sumu 8500 € (č.l. 41 spisu), a 29.11.2010 sumu 4.000 € (č.l. 42 spisu).

44. Podľa § 137 písm. a) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

45. Podľa § 269 ods. 1 zák.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ustanovenia upravujúce v II hlave tejto časti zákona jednotlivé typy zmlúv sa použijú len na zmluvy, ktorých obsah dohodnutý stranami zahŕňa podstatné časti zmluvy ustanovené v základnom ustanovení pre každú z týchto zmlúv.

46. Podľa § 577 Obchodného zákonníka, komisionárskou zmluvou sa komisionár zaväzuje, že zariadi vo vlastnom mene pre komitenta na jeho účet určitú obchodnú záležitosť, a komitent sa zaväzuje zaplatiť mu odplatu.

47. Podľa § 579 ods. 2 Obchodného zákonníka, komisionár je povinný podávať komitentovi správy o zariaďovaní záležitosti spôsobom určeným v zmluve, inak na výzvu komitenta.

48. Podľa § 583 ods. 1 Obchodného zákonníka, k huteľným veciam zvereným komisionárovi na predaj má komitent vlastnícke právo, dokiaľ ho nenadobudne tretia osoba. Vlastnícke právo k huteľným veciam získaným pre komitenta nadobúda komitent ich odovzdaním komisionárovi.

49. Podľa § 584 ods. 1 Obchodného zákonníka, po zariadení záležitosti je komisionár povinný o výsledku podať komitentovi správu a vykonať vyúčtovanie.

50. Podľa § 585 Obchodného zákonníka komisionár je povinný bez zbytočného odkladu previesť na komitenta práva získané pri zariaďovaní záležitosti a vydať mu všetko, čo pritom získal, a komitent je povinný ich prevziať.

51. Podľa § 589 Obchodného zákonníka pre komisionársku zmluvu platia obdobne ustanovenia § 574 a 575 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>.

52. Podľa § 574 ods. 1 Obchodného zákonníka mandant môže zmluvu kedykoľvek čiastočne alebo v celom rozsahu vypovedať.

53. Podľa § 574 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výpoveď neurčuje neskoršiu účinnosť, nadobúda účinnosť dňom, keď sa o nej mandatár dozvedel alebo mohol dozvedieť.

54. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>> a § 262 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 263 až 272 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 273 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 276 až 289 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 301 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 303 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 304 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 306 ods. 2 a 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 308 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 311 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 312, 313 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 321 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 324 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 340a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 340b <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 341 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 365 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 369 až 369d <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 370, 371 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 376 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 382 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 384 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 386 až 408 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 408a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 444 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 458, 459 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 477, 478 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 479 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 480, 481 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 483 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 488 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 493 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 499 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 509 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 592 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 597 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 655 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 655a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 660 ods. 2 až 4

<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 668 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 668a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 669, 669a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 672a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 675 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 676 ods. 1 a 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, § 711 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 720 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 725 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 729 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>, 743 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>> a 771c <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>>.

55. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

56. Podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase vzniku záväzku kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnuťelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

57. Podľa § 447 Obchodného zákonníka kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kúpnu cenu a prevziať dodaný tovar v súlade so zmluvou.

58. Podľa § 448 ods. 1 Obchodného zákonníka kupujúci je povinný zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu.

59. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd domáha uloženia povinnosti žalovanému vydať hnuťelné veci prevzaté žalovaným ako komisionárom na komisionálny predaj na základe Komisionárskej zmluvy zo dňa 24.07.2009. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako komitent a žalovaný ako komisionár uzavreli komisionársku zmluvu, predmetom ktorej bol predaj darčkových predmetov komitenta, pričom z hľadiska právneho posúdenia predloženú zmluvu nie je možné vyhodnotiť výlučne ako komisionársku zmluvu, nakoľko v časti má prvky zmluvy kúpnej (§ 409 a nasl. Obchodného zákonníka). Zmluvné strany sa dohodli na dodávke prvého tovaru na komisionálny predaj v prípade tovaru uvedeného v Protokole o prevzatí tovaru na komisionálny predaj, keď sa komisionár zaviazal, že zariadi vo vlastnom mene pre komitenta na jeho účet predaj týchto vecí a komitent sa zaviazal zaplatiť mu odplatu, avšak dodanie nasledujúceho tovaru v ďalšom období už vykazuje podstatné náležitosti zmluvy kúpnej, keď mal žalobca povinnosť tovar dodať (v rozsahu objednávok žalovaného) a žalovaný bol povinný uhradiť cenu tovaru pri jeho prevzatí (čl. III. posledný odsek zmluvy). Účastníkmi dohodnutú odmenu (rozdiel medzi dodacou cenou a predajnou cenou) súd považoval za obchodnú prírážku žalovaného, ktorá je jeho ziskom z predaja, pričom predajná cena uvedená v zmluve bola definovaná len ako odporúčená a nebola pre žalovaného záväzná, aj keď si právo na jej určenie vyhradil komitent. Zmluva nezakazovala žalovanému predaj dodaného tovaru za inú cenu ako odporúčenú komitentom (čl. II. zmluvy). K uvedenému záveru súd dospel aj zo zhodných tvrdení strán, keď uvádzali, že žalovaný okrem tovaru prevzatého na komisionálny predaj a uvedeného v protokole, preberal od žalobcu aj ďalší tovar v rámci bežného obchodného styku. Súd preto dospel k záveru že strany uzatvorili zmiešanú zmluvu, ktorá v časti plnenia obsahuje prvky zmluvy komisionárskej a v časti plnenia obsahuje prvky zmluvy kúpnej. V zmluve nie je upravený zrozumiteľne režim prevzatých stojanov, nie je jasné, či tieto mali byť dodané za účelom ich komisionálneho predaja, alebo mali byť dodané žalovanému ako predmet kúpy, alebo výpožičky za účelom umiestnenia uterákov v predajni („Komisionár sa zaväzuje predmety popísané v čl. I. zmluvy umiestniť na stojane, dodanom komitentom určenom výhradne na tento druh tovaru“, čl. II., piaty odsek zmluvy). Keďže zo zmluvy nevyplýva a ani v konaní nebolo preukázané, že sa na stojany vzťahoval iný právny režim, súd posúdil právny režim rovnako ako pri darčkových predmetoch, ako je uvedené vyššie.

60. Predmetom konania ako ho vymedzil žalobca, je nárok na vydanie hnuťelných vecí, konkrétne 70 kusov malých stojanov o rozmere 190 cm x 50 cm bielej železnej konštrukcie, 46 kusov šesťhranných stojanov o rozmere 194 cm x 87,5 cm a 15.616 kusov osušiek o rozmere 70 cm x 140 cm s vyšitým nápisom, ktoré podľa skutkových tvrdení žalobcu žalovaný prevzal na komisionálny predaj a sú uvedené

Protokole o prevzatí tovaru na komisionálny predaj. Vznik povinnosti žalovaného vydať žalobcovi huteľné veci žalobca odvodzuje od ukončenia zmluvného vzťahu z komisionárskej zmluvy výpoveďou zo dňa 28.11.2011 a vzniku povinnosti žalovaného podľa čl. X. ods. 3 zmluvy (povinnosť vydať predmety, ktoré od komitenta prevzal a vykonať zúčtovanie). Vecami určenými podľa druhu sú veci, ktoré sú určené podľa počtu, miery alebo váhy a môžu byť nahradené vecami toho istého druhu a akosti. Ostatné veci sú vecami určenými jednotlivito. Žalovaný v konaní namietal, nejasnosť žaloby, keď nie je zrejmé, čoho sa žalobca konkrétne domáha vydať, opis huteľných vecí nie je pre uplatňovanie nároku podľa žalovaného dostačujúci. Žalobca v priebehu konania síce nešpecifikoval určite vyšité znaky/nápis, ktoré mali odlišiť osušky, ktorých vydania sa domáha, od iných vecí, nakoľko aj zo zápisu z inventarizácie vyplýva, že v prípade osušiek boli aj individuálne požiadavky na nápisy na osuškách (č.l. 94 spisu), s poukazom na právny názor vyslovený odvolacím súdom, že predmetom konania boli druhovo určené veci, hromadne vyrábané osušky s určitými vyšítymi znakmi a v určitej veľkosti, odvolací súd mal za to, že tieto druhové veci nebolo možné identifikovať bližšie a keďže sa nejednalo o veci individuálne, špecifikácia bola dostačujúca, túto námietku žalovaného posúdil ako nedôvodnú, nakoľko je právnym názorom vysloveným odvolacím súdom viazaný.

61. Pre úspešnosť žaloby na vydanie veci (o splnenie povinnosti vydať vec musí žalobca preukázať vlastnícke alebo iné právo k veci, ktoré ho oprávňuje s ňou výlučne nakladať, a tiež preukázať, že žalovaný zadržáva jeho vec protiprávne. Žalobca odôvodňuje vznik povinnosti žalovaného vydať predmety prevzaté na komisionálny predaj ukončením zmluvy výpoveďou zo dňa 28.11.2011. Zo zhodného tvrdenia strán, ako aj listinných dôkazov (odpoveď právneho zástupcu žalovaného na výpoveď zmluvy zo dňa 05.03.2012) súd ustálil, že výpoveď bola žalovanému doručená, okamih doručenia výpovede žalovanému žalobca nepreukázal, a teda ani nepreukázal, kedy začala plynúť výpovedná doba 3 mesiace a kedy malo podľa názoru žalobcu prísť k ukončeniu zmluvy jej uplynutím. Žalovaný v rámci procesnej obrany tvrdil a aj preukazoval účtovnými dokladmi, že cenu za ich predaj žalobcovi zaplatil (aj keď s omeškaním), teda v rámci komisionálneho predaja boli veci prevzaté od žalobcu podľa Protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj scudzené tretím osobám a neporušil žiadnu zmluvnú povinnosť, ktorá by zakladala právo žalobcu vypovedať komisionársku zmluvu. Pre rozhodnutie súdu v merite preto súd posudzoval platnosť výpovede žalobcu zo dňa 28.11.2011 ako predbežnú otázku, keď až platným ukončením zmluvy v prípade výpovede zo strany komitenta, najneskôr do 3 dní od účinnosti výpovede uplynutím 3 mesačnej výpovednej doby môže vzniknúť povinnosť žalovaného vydať predmety, ktoré od komitenta prevzal (a ktoré neboli predané tretím osobám) a vykonať zúčtovanie (čl. X zmluvy).

62. Právny vzťah medzi stranami sporu sa spravuje komisionárskou zmluvou a ustanoveniami Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka. Výpoveď zmluvy je jednostranným právnym úkonom, s ktorým zákon spája zánik záväzku zo zmluvy. Nakoľko Obchodný zákonník v § 589 odkazuje pri ukončení zmluvy na aplikáciu § 574 a § 575 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>> o mandátnej zmluve, v prípade komitenta mu ustanovenie § 574 ods. 1 zákona priznáva možnosť zmluvu kedykoľvek čiastočne alebo v celom rozsahu vypovedať. S poukazom na § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka nejde o ustanovenie kogentné, teda strany si môžu zmluvne dojednať odlišnú úpravu vzájomných vzťahov, ako tomu je aj v súdnej veci. Strany si dohodli v čl. X. zmluvy právo vypovedať zmluvu ktoroukoľvek zo zmluvných strán, a to pri závažnom porušení dohodnutých zmluvných podmienok. V zmluve, ktorú uzavreli žalobca a žalovaný sú teda dojednané odlišne tak forma tohto právneho úkonu, ako aj podmienka dôvodnosti výpovede.

63. V prejednávanej veci je preto potrebné súhlasiť so žalovaným, že zo zmluvného dojednania čl. X. vyplýva odlišná úprava výpovede, a to úprava formálnych náležitostí výpovede a podmienka dôvodnosti výpovede, teda pre platnosť výpovede zmluva predpokladala existenciu výpovedného dôvodu, spočívajúceho v závažnom porušení dohodnutých zmluvných podmienok. Výpoveď podľa názoru súdu nemusí výslovne obsahovať dôvod, avšak musí takýto kvalifikovaný (závažný) dôvod preukázateľne a bez pochybností existovať v čase výpovede a žalobca musí v rámci svojich procesných povinností v konaní uniesť dôkazné bremeno a jeho existenciu preukázať.

64. Žalobca v žalobe tvrdil, že porušenie povinnosti žalovaného malo spočívať v neuhradení dohodnutej ceny za predmet zmluvy uvedený v čl. I zmluvy prevzatý na základe Protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj, vo vyjadrení k odporu zase tvrdil, že žalovaný nekonal podľa početných výziev žalobcu, aby zúčtoval tovar, čo v žalobcovi vzbudilo dôvodnú obavu že hrubo porušuje zmluvu a zákony a z toho dôvodu zmluvu vypovedal (č.l. 48-49 spisu), v podaní zo dňa 17.07.2013 zase

tvrdil, že pri previerkach v obchodoch žalovaného zistil, že na dodaných stojanoch, kde mal žalovaný ponúkať na predaj tovar od žalobcu sú vystavené osušky od iného výrobcu a tiež že žalovaný porušil povinnosť podľa § 584 ods. 1 a § 585 Obchodného zákonníka po zariadení záležitosti o výsledku podať komitentovi správu a vykonať vyúčtovanie, bez zbytočného odkladu previesť na komitenta práva získané pri zariaďovaní záležitosti a vydať mu všetko, čo pritom získal.

65. Žalobca neunesol dôkazné bremeno existencie žiadneho z ním uvádzaných dôvodov výpovede. Na preukázanie dôvodov výpovede, ktoré uviedol vo vyjadrení k odporu, že žalovaný nekonal podľa početných výziev žalobcu, aby zúčtoval tovar, žalobca neoznačil žiadne dôkazy, nepredložil žiadnu výzvu na zúčtovanie tovaru. Rovnako neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdenému dôvodu výpovede, že pri previerkach v obchodoch žalovaného zistil, že na dodaných stojanoch, kde mal žalovaný ponúkať na predaj tovar od žalobcu sú vystavené osušky od iného výrobcu, na preukázanie tohto dôvodu rovnako neprodukoval žiadne dôkazy.

66. Žalobca rovnako nepreukázal existenciu dôvodu výpovede spočívajúceho v neuhradení dohodnutej ceny za predmet zmluvy uvedený v čl. I. zmluvy prevzatý na základe Protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj. Žalobca tvrdil, že eviduje pohľadávku voči žalovanému vo výške cca 145.000 € za dodaný tovar, avšak nepreukázal, že ide o pohľadávku, ktorá mala vzniknúť neuhradením ceny práve za tovar, ktorý bol prevzatý na komisionálny predaj podľa protokolu, a nie tovaru dodaného žalovanému v rámci bežného obchodného styku. Z listinných dôkazov, ktoré v rámci procesnej obrany predložil žalovaný vyplýva, že žalovaný vydal žalobcovi finančné prostriedky predstavujúce obdržanú cenu za tovar (z účtovných dokladov predĺžených žalovaným vyplýva, že žalovaný vydal žalobcovi sumu 54.938,25 € so zohľadnením prepočtu maďarského forintu podľa kurzu NBS ku dňu 27.09.2010 pri úhrade 120.000 Ft. dňa 27.09.2010, pričom žalobca na pojednávaní dňa 02.07.2014 uviedol, že hodnota osušiek, ktorých vydania sa dožaduje je 53.094,40 €, čo zodpovedá prevzatým osuškam v protokole 15.616 ks x 3,40 € za kus). V konaní potom žalobca nepreukázal, že sa požadované hnutelné veci stále nachádzajú u žalovaného, keď žalovaný tvrdil, že hnutelné veci prevzaté na komisionálny predaj predal tretím osobám a výťažok odovzdal žalobcovi, o čom predložil účtovné doklady. I keď na žalovaným predložených účtovných dokladoch nie je žiadna špecifikácia k objednávke alebo dodaniu (ako vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý rovnako konštatoval zmatečnosť dokladov, ktoré predložili obe sporové strany), súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdení, že v prípade dokladovaných platieb žalovaného nešlo práve o platbu za komisionálny predaj a že by sa predložené doklady mali vzťahovať na dodávku iného tovaru. Žalobca tiež nepredložil žiadne iné dodacie listy, protokoly, alebo iné listinné dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že žalovaným realizované hrady sa týkali iných dodávok ako tovaru prevzatého v protokole. Neuhradením preddavku na znalecké dokazovanie žalobcom toto dokazovanie nebolo možné vykonať, vykonaniu dokazovania pritom nebránila žiadna objektívna prekážka na strane žalobcu a ďalšie dôkazy žalobca neoznačil ani žiadnym iným spôsobom procesnú obranu žalovaného nevyvrátil.

67. Žalobca nepreukázal ani porušenie povinnosti žalovaného vykonať vyúčtovanie tovaru prevzatého na komisionálny predaj podľa protokolu, v zmysle zmluvy bol žalovaný povinný zúčtovať preddavok na dodávku prvého tovaru do 31.12.2009 (preddavok mal spočívať v poskytnutí sumy 7.500 € žalovaným žalobcovi na dodávku prvého tovaru, a to 60 stojanov, 6000 ks uterákov s vyšitým menom, monogramom zverokruhovým znakom). Komisionárska zmluva bola uzatvorená 24.07.2009 a žalobca bol podľa zmluvy povinný dodávať predmety zmluvy raz za 1 resp. 2 týždne. Z protokolu o prevzatí tovaru na komisionálny predaj však vyplýva, že žalobca odovzdal prvý tovar na základe zmluvy až dňa 31.12.2009, teda žalovaný objektívne nemohol splniť túto zmluvnú povinnosť z dôvodov na strane žalobcu, keď v posledný deň lehoty zmluvne určenej na zúčtovanie komisionálneho predaja 31.12.2009 mu žalobca tovar na komisionálny predaj len odovzdal (ďalší tovar podľa protokolu bol odovzdaný až dňa 31.01.2010, 03.07.2010, 04.06.2010 a 05.09.2010).

68. Nakoľko Obchodný zákonník obsahuje úpravu len niektorých ustanovení o právnych úkonoch, je potrebné aplikovať aj všeobecné predpisy občianskeho práva. Podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka právny úkon môže byť neplatný v celom rozsahu, ak dôvodom jeho neplatnosti je podstatná náležitosť právneho úkonu, alebo môže byť neplatný iba v časti, ktorá je obsahovo oddeliteľná od tohto úkonu. Podľa názoru súdu žalobca prejavil vôľu ukončiť zmluvu so žalovaným spôsobom, ktorý odporuje zmluve, pričom dôvodnosť výpovede je podľa názoru súdu dojednanou podstatnou náležitosťou tohto jednostranného právneho úkonu, ktorú nemožno oddeliť od obsahu výpovede, neexistencie dôvodu

výpovede ako podstatnej náležitosti výpovede dojednanej zmluvou potom zakladá jej neplatnosť výpovede podľa § 41 Občianskeho zákonníka.

69. Napriek tomu, že súd poskytol žalobcovi dostatočný priestor na realizáciu jeho procesných práv, žalobca neunesol dôkazné bremeno v žiadnom smere. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

70. Z odôvodnenia Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/264/2015-190 zo dňa 19.01.2017 vyplýva, že odvolací súd sa tiež nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neplatnosti právneho úkonu výpovede žalobcu zo zmluvy, avšak tiež uviedol, že súd prvej inštancie za danej procesnej situácie nemal dostatok dôkazov na to, aby posúdil skončenie zmluvy pozitívne ani negatívne. Vzhľadom na nevykonanie znaleckého dokazovania však súd prvej inštancie ani v novom konaní nemohol dospieť k záveru o platnosti ukončenia komisionárskej zmluvy výpoveďou žalobcu zo dňa 28.11.2011, žalobca skutkové tvrdenia o porušení zmluvných povinností žalovaným ničím nepreukázal, preto zmluvný vzťah medzi účastníkmi dohodnutý na dobu neurčitú naďalej trvá a žalovanému ani nevznikli povinnosti predpokladané čl. X. zmluvy. S ohľadom na všetky vyššie uvedené dôvody preto súd rozhodol ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

71. Pre úplnosť súd uvádza, že v ďalšom konaní s ohľadom na prijatý záver o neplatnosti výpovede sa už nezaoberal ďalším právnym názorom vysloveným v odôvodnení Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/264/2015-190 zo dňa 19.01.2017 ako inštitútu odstúpenia od zmluvy („Ďalší pohľad na ukončenie zmluvy sporových strán je ten, že inštitút, ktorý si sporové strany nazvali výpoveďou, je z hľadiska obsahu skôr inštitútom odstúpenia od zmluvy, keďže sa viaže na porušenie zmluvy“), nakoľko pre rozhodnutie v merite by to bolo nadbytočné.

72. Súd nevykonal žalobcom navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkyne Márie Klčovej o prevzatí veci na komisionálny predaj žalovaným, nakoľko toto považoval za nadbytočné, pretože skutočnosť odovzdania a prevzatia vecí uvedených v protokole nebola medzi stranami sporná.

73. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

75. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

76. Keďže mal žalobca vo veci plný úspech, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

77. Podľa § 155 ods. 2 CSP v znení zák.č. 87/2017 Z. z. účinného od 01.05.2017 trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát. Súd preto v novom rozhodnutí neuložil neúspešnému žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov štátu v sume 30,24 €, ktoré vznikli štátu titulom tlmočného vyplateneho tlmočníkovi M. miesto výkonu činnosti F. z rozpočtových prostriedkov štátu na základe uznesenia Okresného súdu Malacky č. k. 10Cb/31/2012 - 83 zo dňa 08.04.2013 ustanoveného Uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/31/2012 - 54 zo dňa 19.11.2012 za účelom tlmočenia výsluchu konateľov žalobcu na pojednávaní dňa 27.03.2013, ktorí neovládajú úradný jazyk.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).